

Aud doar clipa

Lucica Boltasu

Te-am întâlnit în clipe de amurg,
Când aşteptarea a-nceput să doară...
În foşnet surd de clipe ce se scurg,
Pe-obrazul palid, lacrimile curg,
Căci sunt o strună ruptă, de vioară.

Aş vrea să cânt, dar nu sunt armonii
Şi sunete se-nalţă tânguind,
Acorduri vagi, sunt smulse de stihii,
Şi tac...Şi strig: O,Doamne, nu mai vii?
Şi-aud doar clipa, sumbru, ticăind.

Ascultă Tu oare cântecul sfârşit,
Ce inima îl poartă tot mai greu?
În ultim zbor, ecou în infinit,
Zvâcneşte azi, dar timpul e grăbit
Şi mă apropii-ncet, de apogeu.

Cât să aştept şi cât să mai privesc,
Spre înălţimi? E grea şi rea tăcerea,
Dar înţeleg că tot ce-i pământesc,
E trecător şi doar ce e ceresc,
E veşnic şi-n final, e mângâierea.

Ascult adâncul inimii vibrând
Şi-n versuri simple, lirica străluce,
Deşi mi-e greu, şi-adesea scriu plângând,
Te port Isuse-n inimă şi gând,
Căci într-o zi, Acasă mă vei duce.

02/09/2012, Barcelona-Lucica Boltasu